

האומר פרק ששי גיטין

בן א מיי פ"ט מה"ב
גירושין הל' כי סגנו
עשין ג טוש"ע ס"י
קב ספ"ז וס"י קמ"ח ספ"י
כ"ב כ"ג:
בן ב מיי שם הל"ז סגנו
שם טוש"ע ס"ה ס"י
קב ספ"י ט:
ס"ח ג מיי שם הל"ח
טוש"ע שם ספ"י י"א:
א ד מיי שם פ"ב הל"ד
[ויט"ו] סגנו שם
טוש"ע ס"ה ס"י קב
ספ"י א:
ב ה מיי שם הל"ז
טוש"ע שם ספ"י ה:
ג ו מיי פ"ד מנ"ל דעת
הל"ז והל' ד טו:

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו
גט לאשתי לא אמר כלום.
ואפי' אמר כתבו ותנו:
כרבה בסודריה. משום
לאשכח זיה טעמא
דחירא הוא דעבד הכי והגמרא לא
פירשו עד לנכון:
דלמך

ואיכא דאפיך להו: אמר לעשרה כתבו
גט: ת"ר "אמר לעשרה כתבו גט ונתנו
לאשתי אחד כותב על ידי כולם כולכם
כתובו אחד כותב במעמד כולם הוליוכו גט
לאשתי אחד מולך ע"י כולם כולכם הוליוכו
אחד מולך במעמד כולם איבעיא להו מנה
אותן מהו רב הונא אמר מנה אינו ככולכם
ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רומה אמר רב
פפא ולא פליגי הא דמנה כולוהו והא דמנה
מקצתייהו * אמרי לה להאי
גיסא ואמרי לה להאי גיסא אתקין רב
יהודה בגיטא דכולכם כתובו או
כולכון או כל חד וחד מינכון חתומו
או כולכון או כל חד וחד מינכון אמר
רבא זימנין דגאזי ליה לדיבוריה ואמר
כולכון ולא אמר כל חד מינכון ואתי
לאיפסולי אלא אמר רבא יכתובו
כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון
אובילו כל חד מינכון:

הדרן עלך האומר

מי ישאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט
לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר
לא תכתבנו אין דבריו האחרונים
כלום הגשתק ואמרו לו נכתוב גט
לאשתך והרכין בראשו ב' בודקין אותו
שלושה פעמים אם אמר על לאו ועל
הן הן הרי אלו יכתבו ויתנו: **גמ'**
מאי קורדייקוס אמר שמואל דנכתיה
חמרא חדתא דמעצרתא וליתני
מי שגשכו יין חדש הא קמ"ל דהא רוחא
קורדייקוס שמה למאי נפקא מינה
לקמיעא מאי אסותיה ב' בישרא
סומקא אגומרי וחמרא מרקא אמר
אביי א' אמרה לי אם לשימשא בת
יומא כוזא דמאי בת תרי יומי ס' סיכורי
בת תלתא יומי בשרא סומקא אגומרי
וחמרא מרקא לשימשא עתיקתא ליתי
תרנגולתא אוכמתי ולקיעה שתי וערב
ולגלחיה למציעתא דרישיה ולותביה
עילויה ונחיה עילויה עד דמיסרך
ולינחות וליקום במיאי עד צואריה
עד דחליש עלמא עילויה ולימוד
ולסליק וליתיב ואי לא ליכול כרתי
ולינחות וליקום במיאי עד צואריה
עד דחליש עלמא עילויה ולימוד
ולסליק וליתיב לשימשא בישרא
סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתלגא
בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא
רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה
בי ריש גלותא הוה מגנו ליה א' אתלגא
למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר
דליתו ליה אמר הני כל דאמינא להו
מיפך אפכי אמר להו בישרא סומקא
אגומרי וחמרא מרקא אייתו ליה
אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא
חייא דמהפכי מיא דבי מסותא והוה
דמא וקאי בישריה פשיטי פשיטי רב יוסף
אייעסק בריחיא רב ששת אייעסק
בכשורי אמר ג' גדולה מלאכה שמחממת
את בעליה א"ל ריש גלותא לרב ששת
מ"ט לא סעיד מר גבן א"ל דלא מעלו
עברי דחשידי אאבר מן החי א"ל מי
יזמר אמר ליה השתא מחוינא לך א"ל
לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא
מחיותא אייתי ליה אמר להו אהדמו לי
הדמי דחיותא אייתו תלת כרעי
אותיבו קמיה אמר להו הא בעלת שלש
רגלים הואי פסוק אייתו חדא מעלמא
אותיבו קמיה אמר ליה לשמעיה אותביה
נמי להך דידך אותבה אמר להו הא בת
חמש רגלים הואי אמר ליה אי הכי
ליעברו קמיה (שמעיה) דמר וליכול
א"ל לחיי קריבו תכא קמיהו ואייתו
קמיה ואותיבו קמיה ר' ירמיה אמר ליה
דחנא חמתא גששיה ושקלה כרבה
בסודריה לבתר דאכיל אמרי ליה
כן:

ואיכא דאפיך להו: אמר לעשרה כתבו
גט: ת"ר "אמר לעשרה כתבו גט ונתנו
לאשתי אחד כותב על ידי כולם כולכם
כתובו אחד כותב במעמד כולם הוליוכו גט
לאשתי אחד מולך ע"י כולם כולכם הוליוכו
אחד מולך במעמד כולם איבעיא להו מנה
אותן מהו רב הונא אמר מנה אינו ככולכם
ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רומה אמר רב
פפא ולא פליגי הא דמנה כולוהו והא דמנה
מקצתייהו * אמרי לה להאי
גיסא ואמרי לה להאי גיסא אתקין רב
יהודה בגיטא דכולכם כתובו או
כולכון או כל חד וחד מינכון חתומו
או כולכון או כל חד וחד מינכון אמר
רבא זימנין דגאזי ליה לדיבוריה ואמר
כולכון ולא אמר כל חד מינכון ואתי
לאיפסולי אלא אמר רבא יכתובו
כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון
אובילו כל חד מינכון חתומו כל תרי
מינכון אובילו כל חד מינכון חתומו
כל תרי מינכון אובילו כל חד מינכון:

הדרן עלך האומר

מי שאחזו קורדייקוס. שם שדיה
השולטת כשמותה יין הרבה
מגיטו: לא אמר כלום. שאין דעתו
מיושבת: נשסק. לאו אשחזו
קורדייקוס קאי אלא אדם שנעשה
אלס מחמת חולי: הרפין. הטוה. ויט
שמים מתרגמינן וארכין שמיא
(תהלים יח): בודקין אוסו. בדברים
אחרים שזאלין לו דברים שהוא ראו
להשיב עליהן א' אם ראו דעתו מיושבת
שמרמו על משוגת לאו הרכנה שדך
צני אדם להרכין על לאו ועל
הין הרכנת הין שלשה פעמים לכל
אחד כותבין ונותנין אם מרכין על
הגט הרכנת הין: **גמ'** נכסיה.
נשכו כלומר ששמה הימנו והרגיש
בו רוחא. עד י' האוחז על ידי כך:
לקמיעא. שמשביעין זה את הרוח
צמנו: **סומקא**. כחוש: **מרקא**.
מוזג צמיס הרבה: **לשמשא נס**
יומא. חולי שאחזו מחמת חוס
בו ציוס: **כוזא דמיא**. ישמה: **סיכורי**.
הקזת דס צקין: **סומקא**. כחוש:
עסיקא. מימיס רצוס: **למליעסא**.
דרישיה. דחולה: **דחליש ליה עלמא**.
פג לבו: **ולימוד**. ישוט כמו נחית
צר י' אמוראי (ב"ב דף ע"ד): **לשמשא**
נשרא סומקא נו'. כדלמך: **לסגנא**.
חולי שאחזו מחמת צינה: **חייא**.
בלא מציגת מיס: הוה **מלערי ליה**.
העצדים מפני שיהי חסיד ופרוש
ומחמיר עליהן צליסורין: **יאסא**.
אשת רב נחמן והיא בת הנשיא ואשת
אייגניב

אז בית דין ומשוגה כדלמרי' בהעור
והרנוט (חולין דף קכד). דרש נחמן
תתנא דצי נשיאה הוה: **מסוסא**.
מרחץ: **דמספכי**. מחמת זיעה אדומה
היוצאה ממנו ע"י צרשא שמינא
וחמרא חייא: פשיטי פשיטי. צהרות
עגולות: רב יוסף אייעסק. לתלגא
צריחיס כדי שיחמם ויזיע: צשורי.
לשאת קורות ומשאות: אהדמו לי
הדמי דחיוסא. סדרו לפני נחמי
הצדמה לנתמיה: אהדמו. הנתמיו
כלומר ערכו הנחמס: א"ל. ריש
גלותא: אי הכי. דמשוס דחשידי
הוא: ליעברו קמיה שמעיה דמר.
כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו
המאלל צהימר: סא. שולחן: ריספנא
דחנקא חמסא. אמנשטריישין. עמס
קטן שעל כף הירך שאדם בולעו
ונחנק משוס דרש ששת סגי נהור
הוה ולא ירלאו ויאלל ויחנק: גששה.
מששה והרגיש צחות עמס: שקל.
כל החמיה ורכנה צקוריה:
אייגניב

א) מיבת ומנו ליתא בתיי
ובדלשוניס, ט) ומספספא
ספ"ד, א) נע' מ"ש חוס'
על זה לקמן ע: ד"ה
בודקין, ד) ונקמן ע:;
ה) וקדושין לא: ושי"ן,
ו) בדפ"ר סיפורי. וכל"ל
יעב"ך, ז) ס"א כולי
ליליא, ח) ס"א ל"ג,
ט) דסתנא גירסת ערוך
בערך דסקין, י) מדלג
מנהגו. יא) רש"ל ועין
רש"ש, יב) ז"ל שלא רש"ל,
יג) וצ"ח אנשי" ס' ק"ב ס"ט
הניא דש גורסיס לא תפיד
אפילו אמניין, יד) מכאן
עד מיבת פון נוסף ע"פ
מהרש"ל ועי' מהרש"א,
טו) מכאן עד סוף הדיבור
נוסף ע"פ מהרש"ל,
יז) ז"ל כל רש"ל,
יח) בדפ"ר שמה יאמר
כולם ולא יחמנו ולפנינו
הוא ע"פ רש"ל ועי' צ"ח
בדפ"ר דנכיס, יט) בדפ"ר
האחוז, כ) ז"ל אמוראי וכו'
הערוך ע' ערך מד כ,ג.

גליון הש"ס

גמ' אמרי לה להאי גיסא.
כעין זה ב"ב דף מב ע"ב
וש"י:

הגהות הב"ח

ה) רש"י ד"ה בודקין וכו'
לחשיב עליהם לאו או הן
ואם ראו דעתו:

לעזי רש"י

אמינישטריישין. מנת
בשר מבושל.

פסקי ר"ד (המשך)

נכתוב גט לאשתך והרכין
בראשו בודקין אותו ג'
פעמים אם אמר על לאו
לאו ועל הן הן הרי אלו
יכתבו ויתנו. פי'
קורדייקוס הוא רוח רעה
השורה על האדם ששותה
יין מיתרו ומפני זה לא
אמר כלום שהוא משוגעם
הוא ואינו עומד על דעתו
ואם מתחילה צוה ואמר
כתבו גט לאשתי ואח"כ
אחזו קורדייקוס וחזר
ואמר אל תכתבוהו אין
דבריו האחרונים כלום
ולא בטלה שליחותו:
ונשתתק לאו אמי שאחזו
קורדייקוס קאי אלא אדם
שאלס מחמת חולי ועומד
על דעתו ואם אמרו לו
נכתוב גט לאשתך והוה
הרכין והוה להם בראשו
סימן (הוא) שמתרצה
בדבר בודקין אותו ג'
פעמים בדברים אחרים אם
משיב על לאו לאו ועל הין
הין על דעתו הוא עומד
וסומכין בהרכנת ראשו
וכותבין גט לאשתו: